

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.199/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 1 april 2003 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling en het Vlaamse Gewest", heeft op 12 juni 2003 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet beoogt een aantal aanpassingen aan te brengen in het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest.

Eerstens wordt, ten gevolge van een gemotiveerd advies van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 18 september 2002, artikel 9 van het decreet van 13 april 1999 aangepast. Waar de huidige versie van dat artikel aan het arbeidsbemiddelingsbureau dat een erkenning aanvraagt, oplegt om een natuurlijke persoon als vertegenwoordiger aan te wijzen, wordt die verplichting vervangen door de verplichting om een adres mede te delen waar de bij artikel 18, § 2, 3°, van dat decreet bedoelde documenten ter beschikking zullen worden gesteld.

Een tweede reeks aanpassingen betreft de erkenningsvoorwaarden van de privé-arbeidsbemiddelingsbureaus. Zo wordt artikel 5, 3°, van het decreet van 13 april 1999 in die zin gewijzigd dat, enerzijds, de voorwaarden inzake de onverenigbaarheden ook gelden tijdens de duur van de erkenning en, anderzijds, een meer algemene verbodsbepaling wordt ingevoerd die ook betrekking heeft op de hoofdaandeelhouders in de mate dat zij feitelijk de bevoegdheden van bestuurder uitoefenen. Op andere punten worden de erkenningsvoorwaarden versoepeld. Zo wordt de voorwaarde dat het bureau niet in de plaats mag treden van de opdrachtgevende werkgever bij de onderhandelingen omtrent de aanwervings- of ontslagbeslissing (artikel 5, 10°), alsmede de voorwaarde dat het bureau geen bemiddelingsactiviteiten mag uitoefenen voor vacatures waartegenover geen reëel jobaanbod staat (artikel 5, 16°), geschrapt.

Voorts wordt opnieuw de mogelijkheid ingevoerd van een erkenning van bepaalde duur (ontworpen artikel 7, § 3). Er wordt ook bepaald dat het verboden is om bij exclusiviteit personen ter beschikking te stellen van één gebruikende onderneming (ontworpen artikel 8, § 1, 5°). Ook wordt nog verduidelijkt dat een bureau dat zijn maatschappelijke zetel buiten het Vlaamse Gewest heeft, eveneens tijdens de duur van de erkenning aan de "gelijkwaardige" voorwaarden moet voldoen (ontworpen artikel 8, §§ 2 en 3).

Wat de intrekking van de erkenning betreft, wordt artikel 11, § 1, 7°, van het decreet van 13 april 1999 verduidelijkt in die zin dat de erkenning kan worden ingetrokken wanneer het bureau toelaat dat in het bureau activiteiten worden uitgeoefend door bureaus of door werknemers van bureaus waarvan de erkenning werd ingetrokken of geschrapt.

Tot slot wordt in artikel 11 van het decreet van 13 april 1999 een overgangsmaatregel ingevoerd met betrekking tot de lopende overeenkomsten in geval van intrekking van de erkenning.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

Indien meerdere wijzigingen worden aangebracht in eenzelfde artikel, dienen deze wijzigingen in beginsel te worden gegroepeerd in één enkel artikel van de wijzigende tekst.

Gelet op deze wetgevingstechnische regel wordt het ontwerp beter als volgt gestructureerd :

"Artikel 1. (artikel 1 van ontwerp).

Art. 2. (samenvoeging van de artikelen 2, 3 en 4 van het ontwerp) :

In artikel 5 van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 3° wordt vervangen door wat volgt : (artikel 2 van ontwerp);

2° 10° wordt vervangen door wat volgt : (artikel 3 van het ontwerp);

3° 16° wordt geschrapt.

.../...

Art. 3. (artikel 5 van het ontwerp).

Art. 4. (samenvoeging van de artikelen 6, 7 en 8 van het ontwerp)

In artikel 8 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1°. § 1 wordt aangevuld met een 5°; die luidt als volgt : (artikel 6 van ontwerp);

2° §§ 2, eerste lid, en 3, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd :

"Het bureau dient tijdens de duur van de erkenning aan deze voorwaarden te blijven voldoen".

Art. 5. (artikel 9 van ontwerp).

Art. 6. (samenvoeging van de artikelen 10 en 11 van het ontwerp)

In artikel 11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1, 7° wordt vervangen door wat volgt : (artikel 10 van het ontwerp);

2° aan het artikel wordt een § 5 toegevoegd die luidt als volgt :
(artikel 11 van het ontwerp)".

Artikel 2

1. In de bij het ontwerp gevoegde memorie van toelichting wordt met betrekking tot het ontworpen artikel 5, 3°, van het decreet van 13 juli 1999 vooropgesteld :

"Iedereen die zich binnen een bemiddelingsbureau als bestuurder gedraagt - los van het feit of men hier formeel toe gemachtigd is - dient de nodige integriteit te kunnen waarborgen en dient bijgevolg niet bij faillissementen betrokken geweest te zijn. De adviescommissie beschikt hier over een ruime mate van appreciatiebevoegdheid om deze bepaling verder te interpreteren".

.../...

Dat de adviescommissie inzake arbeidsbemiddeling - en bijgevolg de minister aan wie het advies wordt verstrekt - terzake enige appreciatiebevoegdheid zou hebben, blijkt evenwel niet uit de tekst van het ontworpen artikel 5, 3°. Die bepaling zal eventueel in het licht van de bedoeling van de stellers van het ontwerp dienen te worden aangepast.

2. Nog met betrekking tot het ontworpen artikel 5, 3°, rijst de vraag door wie en op welke wijze wordt uitgemaakt of de betrokken personen "herhaaldelijk of op een ernstige wijze in overtreding zijn geweest op het gebied van de fiscale verplichtingen, de sociale verplichtingen of de wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot de exploitatie van een bureau voor private arbeidsbemiddeling".

Artikel 5

1. De delegaties die aan de Vlaamse minister die het tewerkstellingsbeleid onder zijn bevoegdheid heeft en aan de Vlaamse regering worden gegeven, zijn te ruim om toelaatbaar te zijn. Gelet op de beginselen die de verhouding tussen de decreetgever en de uitvoerende macht bepalen, moeten in het decreet zelf de essentiële elementen betreffende de erkenning voor een bepaalde duur worden aangegeven, zoals de minimale en de maximale duur ervan, en de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder ze kan worden verleend.

2. Onverminderd opmerking 1 moet er worden op gewezen dat het, gelet op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, overbodig is te bepalen dat een individuele bestuurshandeling formeel gemotiveerd moet zijn.

Indien men het formele motiveringsvereiste desondanks in herinnering wil brengen, dient aan het ontworpen artikel 7, § 3, tweede lid, een referentie aan de zo-even vermelde wet te worden toegevoegd, teneinde geen onduidelijkheid te laten bestaan omtrent de principiële federale bevoegdheid hieromtrent ¹.

3. Men schrijve alleszins in het ontworpen artikel 7, § 3, derde lid, "Wat de erkenningen voor een bepaalde duur betreft, bepaalt de Vlaamse regering ...". In dat geval schrappe men dan in fine van die bepaling de woorden "in geval van een erkenning voor bepaalde duur".

Artikel 9

Uit de memorie van toelichting blijkt dat eventueel het adres van een overheidsbestuur mag worden opgegeven teneinde te voldoen aan de bij het ontworpen artikel 9 bedoelde verplichting. Die mogelijkheid zou evenwel uitdrukkelijk in dat artikel moeten worden opgenomen.

¹Arbitragehof, nr. 55/2001, 8 mei 2001; Arbitragehof, nr. 128/2001, 18 oktober 2001, B.14 tot B.19.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeur.
De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME